

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6041

гр. София, 29.07.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в закрито заседание на 29.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

като разгледа дело номер **7036** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба на А. В. С. с ЕГН [ЕГН] срещу Заповед № 22-VI-14-0089/19.07.2022г. на Началника на Първо РУ на СДВР, с която на основание чл. 41, т.1 от ЗООРПСМ вр. с чл. 30, ал.1, т.1, вр. чл.21, т.6 от ЗООРПСМ е наложена ПАМ – забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от една година. В жалбата е формулирано искане на спиране на оспорената заповед.

В Срока за произнасяне и при проверка на допустимостта на жалбата съобразно нормата на чл.159 от АПК, съдът намира, че същата в частта ѝ по искането за спиране е НЕДОПУСТИМА по следните съображения:

Заповед № 22-VI-14-0089/19.07.2022г. на Началника на Първо РУ на СДВР, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ – "забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина" за срок от една година, е издадена на основание чл. 41, т. 1 и чл. 42 ЗООРПСМ.

В чл. 41 ЗООРПСМ е предвидено, че принудителни административни мерки по този закон са:

1. забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина;
2. спиране използването на спортния обект за провеждане на спортни мероприятия.

Съгласно чл. 44, ал. 1 ЗООРПСМ, заповедта за налагане на принудителна административна мярка по чл. 41, т. 2 може да се обжалва пред съответния административен съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Решението на административния съд е окончателно. Заповедта по ал. 1 подлежи на незабавно изпълнение, освен ако съдът не постанови друго – чл. 44, ал. 2 ЗООРПСМ.

Обжалваната принудителна административна мярка е уредена в чл. 41, т. 1 от ЗООРПСМ. Същата е наложена със заповед на началника на Първо РУ при СДВР, като в закона не е предвидено, че подлежи на предварително изпълнение. Видно от съдържанието на заповедта, при издаването ѝ административният орган също не е

включил разпореждане по чл. 60 АПК за допускане на предварителното ѝ изпълнение. Следователно действието на административния акт е подчинено на общите правила относно суспензивния ефект на жалбата по силата на правилото на чл. 16б, ал. 1 АПК. Поради това искането на оспорващия за спиране на изпълнението му е без предмет и съответно е процесуално недопустимо.

По горните съображения, съдът намира, че искането за спиране, е недопустимо, поради което жалбата в тази ѝ част следва да бъде оставена без разглеждане, а производството по нея прекратено.

С тези мотиви съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на А. В. С. с ЕГН [ЕГН] срещу Заповед № 22-VI-14-0089/19.07.2022г. на Началника на Първо РУ на СДВР, с която на основание чл. 41, т.1 от ЗООРПСМ вр. с чл. 30, ал.1, т.1, пр.2 от ЗООРПСМ е наложена ПАМ – забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от една година, в частта ѝ по искането за спиране на същата.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. д. № 7036/2022 г. по описа на АССГ.

ЖАЛБАТА на А. В. С. срещу Заповед № 22-VI-14-0089/19.07.2022г. на Началника на Първо РУ на СДВР, ВЕДНО С административната преписка следва да се докладват на председателя на АССГ за процедиране по реда на чл. 157 АПК. На основание чл. 138 препис от определението незабавно да се изпрати на страните.

Определението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд с частна касационна жалба в 7-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: